

Braćo i sestre, sve vas srdačno pozdravljam. Muževi i žene, djeco i mladi, bake i djedovi, dobro došli na ovaj susret obitelji, kojim hoćemo posvjedočiti svoju zahvalnost Bogu što vas je učinio dostojnima da možete pred svima pokazati kako je velika, lijepa ljubav kojom Bog voli baš svakoga. On želi da vaša ljubav bude upravo iste naravi kao što je njegova prema nama. Ljubav sposobna razumjeti, velikodušna, koja postaje sve dublja, sve zrelija. I tako ona postaje poziv svima koji vas vide da i njihova obitelj bude takva.

Kako ovdje na Trsatu lijepo pristaju riječi koje je papa Pavao VI. izrekao prigodom posjeta Nazaretu gdje je živjela obitelj Isusa, Marije i Josipa: neka nas upravo Nazaret podsjeti što je obitelj, zajedništvo obiteljske ljubavi, sveta ljepota obitelji, neka nam pokaže kako je sladak odgoj u obitelji, koji ne može ništa drugo zamijeniti, neka nas nauči koja je prirodna uloga obitelji u društvenom poretku.

Isus je svojim dolaskom na svijet u jednoj obitelji u kojoj je Marija bila majka, a Josip muž i otac, pokazao da je to prirodan, normalan ambijent za rast zdrave i uravnotežene osobe. Sve drugo što se protivi tom Božjem planu suluda je laž koja samo hoće upropastiti jadnog čovjeka. Dragi roditelji, muževi i žene, želite li dobro sebi, svojoj djeci, ovom narodu i domovini koju nam je Bog dao, ovoga se držite.

U ovo previše uznemireno vrijeme koje navaljuje na nas sa toliko povika, galame i vike koja unosi nemir i stresove u nas, potrebno nam je zastati i razumjeti da smo potrebni Božjih savjeta. Nije istina da je obitelj mjesto gdje se kao normalno rađa agresivnost. Obitelj je mjesto gdje je moguće živjeti onako kako se živjelo u obitelji Josipa i Marije s djetetom Isusom. Nećemo nikada, dok živimo na ovom svijetu, do kraja dokučiti što nam je Isus svojim dolaskom na svijet rekao i objavio. Ali slušanjem evanđelja i molitvom možemo mnogo uznapredovati u razumijevanju onoga što je Isus upravo u svojoj obitelji radom i poslušnošću pokazao kao najvrednije, istinski ljudsko i apsolutno moguće. To nije fantazija. To se postiže ako obitelj dnevno moli i nedjeljom slavi svetu misu. Trudite se sudjelovanjem na nedjeljnoj misi i u obiteljskim zajednicama napredovati u poznavanju evanđelja, u poznavanju Isusa Krista. „Tko ide za mnoom neće hoditi u tami nego će imati svjetlo života.“ Svjetlo života znači sigurnost, jasnoću u životu i zato hrabrost i radost.

Upravo na hrabrost ulaska u brak i ostvarenje obiteljskog poslanja pozivamo vas, mladići i djevojke. U Hrvatskoj se najkasnije od svih zemalja u Europi mladi odlučuju na ženidbu i napuštaju roditeljsku kuću. „Zemlja se ispunja skladom i povjerenjem kada se savez između muškarca i žene živi u dobru. Isus nas otvoreno potiče na svjedočenje te ljepote koja je Božja slika“ (Papa Franjo, Gen. audijencija, 15. 04. 2015.).

Svjesni smo ipak vrlo teških prilika u kojima žive mnoge obitelji, ima ih uistinu mnogo. Zahvaljujemo svima koji suosjećajući s njima pomažu od svojih skromnih sredstava. Smatramo svojom dužnošću reći da bi se mnoga sredstva trebala preusmjeriti na dobro obiteljima, umjesto da se troše u beskorisne, moralno štetne i zanemarive svrhe. Otvoreno moramo kazati da gaziti onoga koji je u potrebi znači na sebe svaliti tešku kaznu. U pitanju je opstojnost naroda. Od onih koji su postavljeni da predvode očekuje se, pogotovo u teškim socijalnim uvjetima, da posjeduju sposobnost rasuđivanja i hrabrost preuzeti ispravne odluke.

Žene i majke, na ovom obiteljskom susretu želimo vama uputiti riječ ohrabrenja, ali i naše zajedničke nade. Žene su bile one koje su imale hrabrost pratiti Isusa na križnom putu samilošću i ljubavlju. Žene su bile one koje su se prve osvjedočile o Isusovu uskrsnuću i prve su trčeći javljale radosnu vijest da je Isus živ. Njima se prvima on javio i govorio s njima. Vi ste dakle vjesnice života i radosti. Mi vas danas molimo: nemojte dozvoliti da oni koji su se rugali na križnom putu i na Golgoti i pokazali da ne razumiju baš ništa, nemojte dozvoliti da vas ti i takvi uvjere kako je umiranje i Golgota našeg naroda zadnja riječ za naš narod, da je grob i dobro zapečaćen kamen na grobu naša sudbina. Kada je na Uskrs ujutro anđeo otkotrljao kamen s groba i nastao velik potres, stražari su od straha popadali i postali kao mrtvi. Čuvari i sluge smrti su sami postali mrtvaci, sposobni samo da lažu za dobre novce. Ali vama je anđeo rekao: Vi se ne bojte, nego idite, javite da nije ovdje onaj koga tražite nego je uskrsnuo. Vi ste dokazale da vaša vjera i ljubav oslonjene na Boga otvaraju i najbolje čuvane grobove i da ste u stanju rastjerati sve stražare koji hoće da smrt bude zadnja riječ. Rađanje sve manjeg broja djece, pobačaji, samoubojstva, alkoholizam, velik broj duševno poremećenih osoba, ukazuje na činjenicu da se ne veselimo životu, da ga ne prihvaćamo kao radost već kao teški teret. Potrebna nam je dublja vjera, više nade u budućnost i više ljubavi prema životu.

Smijemo li se nadati da ćete vi biti vjesnice uskrsnuća našeg naroda i naše Crkve? Marijo, Gospo Trsatska, mi te molimo, zagovaraj da naše majke i žene dovedu do potpunog ostvarenja ovu našu nadu i molbu.

Očevi i muževi, budite ljudi vjere i hrabri poput svetog Josipa koga sve prijetnje kralja Heroda nisu uspjele slomiti, nego je na koncu bilo onako kako je Josip vjerovao da će Bog učiniti po njemu.

Gospo Trsatska, moli za nas da se ponovno ostvari viđenje proroka Ezekijela, da se raspuknu grobovi našeg beznađa te u ovaj narod uđe silina Božjega Duha koji će od naših obamrlih nada i gotovo suhih kostiju učiniti da stane na noge narod pun života, Bogu i tebi vjeran, kao što ti je vjekovima bio. Amen.